De Bulletalie

Informatiebulletin voor de Stichting tot Behoud van de BU130
Uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui

Inhoud:

Colofon 2

Redactioneel 3

Van de Stichtingsvoorzitter 4

Komend klusseizoen 5

Over het geld 6

Met het zwaard in het water 8

Workummer Visserijdagen 11

Stichting-schippersweekend 15

Schelvispekeluitje 16

Doe de Botterslag! 18

Uit het logboek van Trui 19

Bij de olielamp: Hugo Schuitemaker 20

Algemene Informatie BU130 24

Algemene Informatie VVT 26

NIEUW: Opkomend Tij 27

Colofon

De Bulletalie is een uitgave van de Vereniging Vrienden van Trui en heeft tot doel geïnteresseerden op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van Trui. Het blad verschijnt drie tot vier maal per jaar.

Redactie:
Marieke van der Tuin

Contact redactie:
Coenderstraat 1
2613 SM Delft
bulletalie@bu130.nl

Oplage:
200 exemplaren

Website:
http://www.bu130.nl

Fotografie:
Marie-Louise Brantjes
Marieke van der Tuin
Pim van Steijn
Marijn van Galen

Redactioneel

De bikkelweekenden zijn weer in volle gang, het klusseizoen komt er alweer aan! Ook ik heb nog een dagje gebikkeld. Het zonnetje scheen, het regende niet, het dek was niet ondergesneeuwd, maar toch was het lekker koud. Met thermokleding aan en heel veel andere lagen kleding was het gelukkig prima uit te houden. Overigens concludeerde een niet nader te noemen bemanningslid dat Wouter en ik (beiden zaterdag opgestapt) behoorlijk 'heet' waren: het scheen zaterdagnacht in ieder geval een stuk warmer op Trui te zijn geweest dan vrijdagnacht. Een goede reden om met zoveel mogelijk mensen aan boord van Trui te stappen in deze barre tijden!

Deze Bulletalie staat weer vol met verhalen van wat er zoal is gebeurd sinds de vorige editie is uitgebracht. En dat is aardig wat! Zo hebben onder andere het eerstejaarsweekend, de visserijdagen in Workum en de Slag in de Rondte plaatsgevonden. Bij de Slag heeft Trui weer buiten mededingen meegevaren en dit jaar heeft ze voor het eerst alle punten binnen weten te slepen (bemanning, gefeliciteerd met deze geweldige prestatie!). Verder is er in deze Bulletalie een nieuwe rubriek 'Bij de olielamp' te vinden, waarin Marie-Louise actief betrokken botteraars interviewt.

Voortaan vind je voortaan op de laatste bladzijde van de Bulletalie de pagina **Opkomend Tij**. Hier vind je voortaan alle belangrijke data bij elkaar. Zoals bijvoorbeeld de aankomende klusweekenden.

De VVT heeft ook niet stilgezeten. Zo was er een superleuk uitje naar de distilleerderij van Toor, de maker van het oh zo bekende (en lekkere) Schelvispekel. Ook is het bestuur officieel gewisseld tijdens de Wissel-ALV op 15 november. Aansluitend was er een botterborrel waarbij werd gevierd dat Martijn schipper is geworden! De komende tijd staat er ook weer veel te gebeuren. Schrijf in ieder geval al vast **5 januari** in je agenda, dan zal de jaarlijkse Nieuwjaarsborrel plaatsvinden.

De deadline voor de stukjes voor de komende Bulletalie is **15 februari**.

Marieke, Commisaris Bulletalie & Activiteiten

Van de Stichtingsvoorzitter

Nog een paar weekenden voordat de boot weer naar de Oude Haven gaat in Rotterdam. Zo rond Sinterklaas breekt weer de tijd aan om te gaan schoonmaken, krabben en repareren; de tijd van warme chocomel, gekookte lijnolie en harpuysch. Ja, het klusseizoen is dan weer begonnen!

We hebben ook weer een nieuwe schipper, Martijn komt het schipperscollectief versterken en wij wensen hem als Stichting vele mooie zeiltochten op Trui toe.

Ik vond nog een foto van de afgelopen zomervakantie. In Dokkumer Nieuwe Zijlen (aan het Lauwersmeer) hebben we op een van de weinige mooie zomerse dagen slechte naden gerepareerd en met de gasbrander gespeeld ;).

Emiel Klifman, Voorzitter BU130

Komend klusseizoen

Zoals iedereen inmiddels wel weet staat het komend klusseizoen weer voor de deur en begint het proces van uitruimen, krabben, lijnoliën en verven weer. Net als vorig jaar zal ook dit jaar weer een aantal weekenden begeleid worden door schippers en andere ervaren klussers. Ook zullen de meeste weekenden en speciale activiteiten op de gebruikelijke dagen plaatsvinden, zoals het uitruimen in de eerste week van december en de hellingweek in de tweede week van februari. Daarnaast zijn een aantal dingen niet op de gebruikelijke data. Zo zal de soosklusweek dit jaar in de laatste week van de kerstvakantie, oftewel de eerste week van 2012, worden gehouden in plaats van in de witte week. Op deze manier hopen we een oplossing te hebben voor het 'ik moet leren voor tentamens'-excuus. Daarnaast word het motorklusweekend eerder in het seizoen gehouden, omdat het volgens een wijze schipper beter voor de motor is om dit zo snel mogelijk te doen nadat de motor gestopt is met draaien.

Naast de gewijzigde data zijn er dit jaar ook een aantal grotere projecten die uitgevoerd zullen worden. Allereerst zijn we bezig zelf een versie te maken van de vertrouwde harpuis. Deels om een stukje kennis en authenticiteit levendig te houden en deels omdat gekochte harpuis schreeuwend duur is geworden. Omdat we niet meteen al ons geld op eigen harpuis inzetten zullen we komend jaar een proef draaien waarbij de buitenkant van de boot volledig in gekochte harpuis wordt gezet en de binnenkant half in gekochte en half in eigen harpuis wordt gezet. Naast harpuis zijn de vlonders van de achterhoos ook aan een opknapbeurt toe. Een aantal van de vlonders is afgeschreven en moet vervangen worden. We zullen iemand of een paar personen vragen of ze dit als extra project willen uitvoeren. Verder hebben we Wim Mendelts gevraagd om tijdens de hellingweek langs te komen om een inschatting te maken van de conditie van het zeilwerk en andere delen in het vooronder, zodat er een planning kan worden gemaakt voor groot onderhoud. Want waarschijnlijk zal Trui bij het volgend onderhoudsseizoen groot onderhoud ondergaan, waarbij waarschijnlijk delen van het zeilwerk en de iroko gangen aan bakboord voor vervangen worden.

Dan komt hiermee mijn babbeltje over het komend klusseizoen alweer bijna op het eind. Als laatste wil ik jullie allemaal oproepen om gezellig te komen klussen en dit mooie stukje historie te behouden. Je kunt je inschrijven op het prikbord in de sociëteit of een mailtje sturen naar kluscom@bu130.nl. Kom allemaal gezellig helpen en neem familie en vrienden mee, want meer zielen, meer vreugd (en mankracht).
Eduard van Iersel, Commissaris Onderhoud BU130

Over het geld

Velen van jullie zal het niet zijn ontgaan, anderen wellicht wel: Ik ben John-Alan aan het opvolgen als penningmeester. Officieel moet er nog het één en ander gebeuren, zoals het goedkeuren van de boeken van 2010/2011, maar effectief ben ik al sinds mei penningmeester. Ik werd door John-Alan op de donderdag in de OWee 2010 gevraagd om penningmeester bij de stichting te worden. Dit was, mijns inziens, een fantastisch aanbod, en wel om twee redenen. Allereerst wilde ik wel meer betrokken raken bij de boot. Ik had namelijk die zomer op vakantie met de OWeecom het bottervirus toch echt te pakken gekregen. Waar het daarvoor nog prima 'uit te zieken' was, was het nu chronisch geworden. Ik wilde wat dingen gaan doen met Trui. De tweede reden was het penningmeesterschap. Ik vind het erg leuk en interessant om met financiën bezig te zijn. Om beleid uit te voeren is vaak een financiële verandering noodzakelijk. Over dat soort zaken denk ik graag na.
Ik heb erg veel zin, om in elk geval de komende twee jaar, penningmeester van de Stichting te zijn. John-Alan heeft de stichting achtergelaten in, financieel gezien, zeer goede staat. Over de staat van de boot valt dan misschien te twisten (twee hellingbeurten deze zomer), maar niet over het door John-Alan gevoerde beleid. In seizoen 2011/2012 ben ik van plan te zorgen dat de boot optimaal benut wordt. Een uitleg daarover is daarom wel op zijn plaats.

Financieel plan 2012

Momenteel hebben wij een, in zeer goede staat verkerend, varend monument tot onze beschikking. Helaas wordt dat varende monument momenteel niet optimaal benut. Zomerweken worden niet verhuurd, inschrijfweekenden zitten niet vol, en de externen die onze boot huren, varen voor een schijntje mee. Om de boot wel optimaal te benutten hebben we gekozen voor een pakket aan maatregelen. Deze maatregelen zullen in seizoen 2012 ingaan.

Nieuwe prijzen

Om te zorgen dat wij geld verdienen aan buitenstaanders die onze boot huren besluiten we de prijzen voor niet-studenten niet meer op de website te vermelden. Als je geen student meer bent, wordt de prijs door de secretaris bepaald. Dit betekent dat iemand die vroeger veel heeft meegevaren en nog steeds iets met de boot heeft, minder betaalt dan een hostingprovider die een bedrijfsuitje houdt. Zij betalen een hoger, maar nog steeds niet marktconform bedrag. De studentenprijzen veranderen niet. De boot is namelijk primair bedoeld voor studenten. Het enige dat verandert is dat de visserijdagen net zo duur worden als inschrijfdagen. De prijsstelling zal jullie wel bekend zijn, maar hiernaast een klein overzicht.

Gratis weekenden

Afgelopen jaar waren een hoop weekenden (maart t/m april) gratis om klussers te bedanken. Hier werd niet extreem veel gebruik van gemaakt door de klussers, maar wel door gewone botteraars. Aangezien deze weekenden kennelijk voor een deel hun doel missen, is besloten dat alleen in maart gratis gevaren wordt. De tijd dat het weer ook nog onguur is. Dit zou neerkomen op zo'n 3 weekenden.

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (p.p.p.d)	€12,50
Bikkelweekend (p.p.p.d)	€7,50

Verhogen afzet

Om de boot optimaal te benutten gaat de stichting zorgen dat inschrijflijsten eerder worden opgehangen en dat jullie vaker achter jullie vodden worden aangezeten omdat jullie je moeten inschrijven. Daarnaast komt er een mooie flyer voor externe verhuur om ook de eerste twee zomerweken te verhuren (hier laten we nu zo'n €1500,00 liggen). Dit wordt ook extra gepromoot. Tot slot komt prominenter op de website te staan dat de boot te huur is. Momenteel wordt de website vaak gezien als onderhoudswiki.

Blauwe Schuit

Bij de Blauwe Schuit is een deel van de vereniging geïnteresseerd in onze boot. Deze mensen varen zo nu en dan eens mee. De Stichting vermoedt dat op de Blauwe Schuit nog wel meer mensen geïnteresseerd zijn in de botter, maar Trui gewoon niet kennen. Als er veel mensen van de Blauwe Schuit ook botteraar worden, zou dit zeer positief werken voor inschrijflijsten en bijvoorbeeld zomerweken. Hier liggen grote kansen. De Stichting is van plan met de Blauwe Schuit te gaan praten over actieve promotie op de Blauwe Schuit.

De Stichting hoopt dat met deze maatregelen te bereiken dat meer mensen de botter gaan zien als hoe hij vroeger werd gezien, of in elk geval door J. Peerenboom: "De botter was hun tweede tehuis, hun tweede vrouw, hun tweede leven, het was hun heiligdom, daar moest niemand aan komen." Afgezien van dat "niemand aankomen" natuurlijk.

Wouter Verbeek, Penningmeester BU130

Met het zwaard in het water

In het weekend dat het laatste zonnige weekend met bijna tropische temperaturen van het kalenderjaar leek te zijn, ging ik samen met Johan, Wouter K. en Hugo varen. Het nadeel van dit mooie, warme, zonnige weer is dat de wind variëerde van windkracht nul tot niks, uit de richting zuid-noord, tot west-oost.

Als je dan ergens wil komen, dan ben je aangewezen op de motor. En of wij ergens wilden komen. In de week voordat wij aan boord kwamen heeft Trui meegevaren in een verhuur waar o.a. de EB25 in heeft meegevaren. Dit betekent dus dat we in Huizen lagen (voor degenen die niet weten waar het ligt: je wilt het ook niet weten). Om in Huizen te komen is ten eerste al een uitdaging. Je bent eerst op de trein aangewezen, wat geen probleem is, om vervolgens in Bussum Zuid over te stappen op de bus. Daar beginnen de problemen al: de bushalte van dit station is niet, zoals je zou verwachten, een verlicht bushokje met reclame die van grote afstand zichtbaar is (bedenk hierbij dat het donker is). Want op het moment dat je aankomt bij deze halte, dan staat er dat deze vervallen is. Er staat niet vermeld waar de nieuwe bushalte dan wel is. Na een tijdje zoeken gingen wij maar weer richting station om te kijken of de bushalte misschien aan de andere kant van het treinstation ligt. En toen zagen wij onze bus rijden... Toen wisten we dat we in ieder geval aan de goede weg zaten.
Na een tijdje zoeken gingen we weer bij de verlichte halte staan, toen we dezelfde lijn, in de andere richting zagen staan. Wij daarheen snellen en kwamen tot de conclusie dat de nieuwe bushaltes onverlichte paaltjes zijn aan de weg zonder gemarkeerde plaatsen waar de bus eventueel zou kunnen staan. Toen zijn wij naar de overkant gelopen, om er vervolgens achter te komen dat de bus één keer in het uur rijdt. Dat betekende dat wij nog ruim een half uur moesten wachten op de volgende bus. En nu is Bussum Zuid niet de ideale woonplek. De twee burgers in ons gezelschap hadden weer een stukje Nederland dat zij op hun lange lijst met stukjes Nederland konden zetten waar zij niet wilden wonen.

Toen wij met de bus aankwamen in Huizen kregen we bijna verlangen om terug te gaan naar Bussum Zuid, want daar was nog wel iets dat, met een beetje fantasie, beschaving kon worden genoemd. Maar goed, wij wilden varen, dus hebben we onszelf over deze drempel heengezet, en zijn we de haven wezen zoeken. Wij verwachtten eigenlijk wel dat als wij het bordje “Nieuwe Haven” zouden volgen, we via de kortste weg naar de haven geleid zouden worden. Achteraf bleek dit niet helemaal waar.

Aangekomen bij de boot hebben we nog overwogen om er bij Huizen uit te varen

en over te steken naar Almere. Dit puur om de reden dat daar wel vertier en supermarkten in de buurt zijn. Dit hebben we uiteindelijk niet gedaan, en toen waren we de rest van de avond aangewezen op de, niet door ons gewaardeerde, Sonnema Beerenburg die, na het verhuur de week ervoor, achtergelaten is als bedankje.
De volgende ochtend gingen wij op zoek naar een supermarkt. Buiten een stel steigerbouwers (of in dit geval afbrekers) die niet al te snugger bezig waren (naar onze mening), en de straatnaambordjes die allemaal iets met boten en havens te maken hadden, was er niets te beleven in Huizen. Na een half uur lopen, en een keer de weg te vragen (we bleken goed te zijn gelopen), kwamen we aan bij de plaatselijke Albert Heijn. Hier hebben wij onze inkopen gedaan, en zijn we weer teruggelopen naar de Haven. Toen waren we heel blij dat we weg konden, en zijn we uitgevaren op de motor.

Het was mooi weer, we liepen alle vier in T-shirt, en op blote voeten, terwijl we van de zon genoten. We hadden ons al neergelegd bij het feit dat we niet zouden zeilen die dag. Hugo had het al een paar keer over zijn kite-surf hobby gehad, en we hebben zo onze gedachten laten spelen om een lijn aan het zwaard te knopen, het zwaard in het water te gooien, en er vervolgens op te gaan surfen. En nadat we uit de vaargeul, waarin het heel druk was met bootjes die ook wilden varen, waren gegaan om het Markermeer over te steken hebben we dit plan ook in werking gezet.

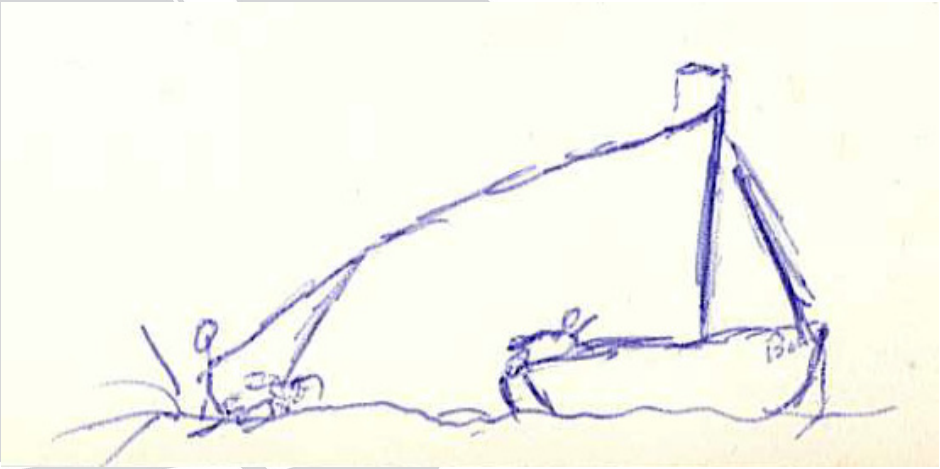

Omdat Hugo ervaren was en omdat hij schipper was, ging hij eerst. We hadden de boot stil gelegd, Hugo in het water geduwd, achter het zwaard gelegd, langzaam weggevaren, om vervolgens meer snelheid te maken. De truc met het zwaard is dat je een bepaalde snelheid moet hebben om er op te kunnen staan, het drijvend vermogen

van een zwaard is namelijk niet groot genoeg om iemand te houden, maar je moet ook niet te hard gaan, want anders val je er ook van af.

De tweede persoon die ging was Johan. Hij kwam erachter dat je als je het zwaard omdraait, zodat de ring, waaraan het zwaard met de kraanlijn aan de boot vast zit, naar beneden, het water in, wijst, er beter op kunt blijven staan.

Toen kwam Wouter, en hij liet zien dat hij zijn evenwicht heel goed kon houden, omdat hij lange periodes zonder de lijn, die we extra aan de kraanlijn hebben geknoopt om je vast de houden, op het zwaard kon blijven staan. Wat voor Hugo het teken was dat hij Wouter kon pesten, door de kraanlijn te hijsen/vieren, op de momenten dat Wouter de extra lijn wel vast had.

Daarna kwam ik en het enige dat ik nog kan toevoegen is dat, zelfs al heb je een zwakke knie (na recente kniebreuk) het toch best wel mogelijk is om een behoorlijke tijd op het zwaard te blijven staan.

Toen we allemaal geweest waren, hebben we het zwaard binnen gehaald, en zijn we rustig naar Hoorn gemotord.

Op de zondag stond er een dusdanige wind, dat het net mogelijk was om de halve winder te hijsen, en zo hebben we een aantal uur gedobberd naar de sluis bij Enkhuizen. Om vervolgens in Enkhuizen ons weekend af te sluiten met wat motoroefeningetjes, er waren immers wel één sio en twee mios aan boord. En vervolgens weer naar huis te gaan, en met z'n allen heel blij te zijn dat dat huis niet in Huizen ligt.

Reinout

Workummer Visserijdagen 2011

Bemanning: (in willekeurige volgorde en ik weet niet meer precies wie wanneer, met welke bus, waar opstapte.) Joost, Eduard, Wouter Kreiken, Jasper, Martijn, Marie-Louise, Stefan, John-Alan, Bart, Roderik, Piet (Broer van M-L) en ondergetekende

Om te gaan vissen is enige voorbereiding nodig. Ten eerste moet je natuurlijk zorgen dat je materiaal (soort van) oké is. Een paar weken eerder hebben we dus met z'n zessen een zaterdag lang netten geboet. Als in de behoefte aan materiaal voorzien is kan er nagedacht worden over comfort (oké, eigenlijk liever andersom maar dit is de chronologische volgorde).

Dat had als resultaat dat we gewapend met een kachel, een kachelpijp, een kachelschot, een kachelplaat en enkele licht stinkende visnetten ons in de vrijdagmiddagspits gewaagd hebben.

De volgende morgen zijn we uiterst relaxed naar Workum gezeild. Ruime wind dus we hadden alle tijd om nog even wat oefeningetjes te doen en een paar extra rondjes te maken. Zo af en toe vloog er ook een stootwil met een autoband overboord die dan met veel motor- en verbaal geweld binnengehaald werd.

In Workum hebben we op zondag eerst het palaver bijgewoond en daarna ons best gedaan om onze boot zo folkloristisch mogelijk te maken: alles in de lijnolie, klompen aan (sowieso altijd en daar heb ik gelijk in) en de jonen bewerken met roet en lijnolie zodat niet alleen de jonen, maar vooral de hemden van de bemanning, en de schipper in het bijzonder, een folkloristisch kleurtje kregen.

Toen dat achter de rug was konden we naar buiten om alvast een rondje te kuilen. Er werd dit jaar namelijk voor het eerst met zogeheten kubben op krabben gevist, en daar moet aas in. Met rustig weer en rustig water hebben we al kuilend de zon in het IJsselmeer zien zakken. Toen die onder was hebben we de kuil opgehaald en bleek dat we wel een hele puts hadden gevangen. U weet wel, zo'n zwarte, met een hengsel.

Na de zon ging ook de wind uit dus heel langzaam zijn we het Sol doorgedobberd om aan de kop van het Sol een hongerige aanvulling van de bemanning te vinden. Gelukkig was de andijvie al klaar.
Maandag was de echte start. Eerst heb ik nog even de paar ondermaatse troepvisjes van de vorige avond verkocht en daarna zijn we naar buiten gejaagd. Dat levert sowieso chaos en interessante taferelen op. De schouw waar wij drie dik bovenop lagen gooide aan beide kanten zijn lijnen los en piepte er als eerst tussenuit en de botter die buitenop ons lag trok een lijn voor ons langs en was ook eerder weg. Zo kwam het dat Trui zonder dat ergens een lijn aan zat zelfs een beetje achteruit geblazen werd voordat we goed en wel aan het jagen waren. Bij de vuurtoren van Reid is de jaagploeg aan boord gestapt en zijn de zeilen gehesen.

We zijn naar Breezanddijk gekuild en hebben daar in dé kuil (niet onze eigen [geleende] maar zo één waar het water dieper is) staandwant geschoten. Je staandwant wil je namelijk altijd op een helling zetten. De roofvis zou dan uit het diepe omhoog moeten zwemmen en in je net moeten belanden.

's Avonds hebben we ondermaatse baars en snoekbaars en gefrituurde spiering uit de kuil gegeten met de bemanning van de VD219, een Marker rondbouw, die voor het eerst mee deed. Toen we 's ochtends daadwerkelijk om zeven uur uitvoeren stonden ze wel even gek te kijken. Het woei die dag de vinketering, en het zou nog erger worden, dus met het tweede rif in het grootzeil en de fok op de gei hebben we de netten gehaald. Na drie of vier keer aanzeilen lukte dat ook.

Wat komt er dan zoal uit zo'n net? Dat is onder te verdelen in vier categorieën:
1)Vis die wij lekker vinden: Snoek, snoekbaars (die niet want die zit nooit waar onze netten staan), bot en baars.
2)Vis die in andere delen van de wereld wel gegeten wordt: Blei en voorn. Die gingen naar Israël en de Oekraïne.
3)Chinese wolhandkrab (Erechior sinensis). Dit zijn schijtbeesten met grote scharen, een hele hoop kapsones en de neiging om zich meer net toe te eigenen dan relaxed is om uit genoemde scharen te peuteren. Ze leveren wel veel geld op maar ook alleen maar als ze ál hun poten en hun scharen hebben en tenminste een doorsnede van 5 centimeter.
4)Vis die niet alleen ondermaats is maar ook te klein is om met goed fatsoen op te eten. Die gaat gelijk weer overboord.

We hebben de netten daarna weer geschoten op de Wieringer Vlaak, nog een stukje gekuild en daarna de boot vastgeknoopt voor de sluis in Den Oever. Dat had nog wat voeten in de aarde. Of liever geschreven: dreggen in stoelen. Op commando van Wouter, die de SIO van dienst was, heb ik namelijk de kleine dreg in een stoel op de bodem gegooid.

's Woensdags hebben we de netten gehaald en daarin niet alleen vis maar ook een duikeend of een fuut (de meningen waren, en zijn verdeeld) aangetroffen. Eduard was de rest van de ochtend bezig met het plukken van het beest. Op de afslag die middag hebben we 10 pond baars en 3 pond bot en nog wat voorn, blei en krab afgeleverd. Na de afslag hebben we de kuil omgewisseld want de eerste bleef maar over de bodem lopen. Ons vermoeden is dat het een garnalenkuil was en dat we aan de verkeerde kant van de dijk zaten. Eenmaal buiten hebben we de netten geschoten in dé kuil bij Gaast. Daarna zijn we in een beschut hoekje bij Kornwerderzand voor anker gegaan. Daar hebben we kip in cola gegeten en de eend gekookt in een mandarijnsaus. Dat was allebei verbazingwekkend lekker.

De volgende dag zijn we naar de netten gekuild met een kuil die wel zo'n beetje halverwege wilde zweven. In de kuil zaten dus twee handjes spiering i.p.v. één en vooral heel veel stekelbaars. In het staandwant zat behalve baars, bot, blei en voorn ook een vet-mega-onwijsgrote snoek. We hebben hem stekelbaarsjes gevoerd om hem zwaarder te maken. Na nog een rondje kuilen hebben we de netten voor Hindeloopen weer geschoten. Daar hebben we de boot in de haven vastgeknoopt waarbij Wouter zichzelf verneukte door de dreg iets meer dan een lijngooiafstand van de kade overboord te gooien. Op de kade stonden een stuk of zes oude mannetjes zich te verbazen over Trui die nog een stukje achteruit moest om de dreg (en een bonustouwtje van de bodem) weer op te halen.

De volgende ochtend hebben we de hele ochtend ons best gedaan om de netten binnen te krijgen. Die stonden namelijk precies verkeerd op de wind. Er zat ook niet zo gek veel in omdat er hier niet zo gek veel helling in de bodem zat. Na nog een rondje kuilen hebben we de steven weer richting Workum gewend. Daar hebben we 's avonds nog even gewapend met een petzl en een biertje de ontsnapte krabben uit de hoos gevist. Die hebben we de volgende ochtend samen met hun vriendjes en de vis ingeleverd voor de afslag. Daar bleek de snoek toch wat minder groot en wat minder duur dan we onszelf in goed visserslatijn voorgehouden hadden.

Daarna hebben we de boot gepoetst, naar de uitslag geluisterd en de boot overgedragen aan de sjaars die een weekendje gingen ~~zeilen~~ treinen.

Op de terugweg zijn we bij aankomst in Lelystad de bus uit getrapt. Dat was niet zo erg want wij moesten daar toch overstappen. Het vermoeden bestaat dat het iets te maken had met de 10 kg vis die wij meebrachten en de folkloristische odeur die van ons en die vis afkwam.

Alle vangst nog even uit mijn geheugen op een rijtje:

Baars:	±20 pond
Bot:	±7 pond
Blei en voorn:	±25 pond
Krab:	best veel
Snoek:	1 (3 pond)
Stoel:	1
Puts:	1
Touw:	1

Johan

Stichtings-schippersweekend 2011

Er zijn een aantal organisaties betrokken bij het wel en wee van onze mooie boot, waaronder de stichting en het schipperscollectief. Kortgezegd zorgt de stichting ervoor dat er een boot is om mee te varen en het schipperscollectief dat er bemanning wordt opgeleid om mee te varen. Het schipperscollectief bestaat uit de actieve schippers en zij overleggen regelmatig over de voortgang van de mio's en sio's, net als de stichting regelmatig vergadert over de staat van de boot. Lid worden van het schippercollectief gaat dus vanzelf als je schipper wordt. Nou zijn veel schippers ook actief geweest voor de stichting en zitten in de stichting weer veel mio's en sio's, dus we zijn geen complete vreemden van elkaar.

Om de onderlinge band nog wat aan te halen wordt er nu jaarlijks een stichtings-schipperweekend georganiseerd. Daarnaast is 't natuurlijk gewoon leuk om met z'n allen op pad te gaan, van de stichting waren Eduard en Wouter mee, van de schippers Marie-Louise, Stefan en ik. Dit jaar gingen we het eerste weekend van oktober met de knaloranje VSSD-bus (dank je Wouter!) naar Vinkeveen, alwaar twee Valkjes op ons lagen te wachten. Daarmee hebben we een wedstrijdje 'dobberen naar het eiland en weer terug' gedaan, want het was helaas windstil.

's Avonds hebben we bij de jachthaven onze tentjes opgezet en een complete inventaris van stoeltjes e.d. bij elkaar gescharreld bij 't recyclepark. Het avondprogramma bestond uit het noodgedwongen 'scrapheap-barbeque', omdat wel alle ingrediënten voor een barbeque waren gekocht, maar er geen barbeque mee was. Later breidde de barbeque zich uit tot een comfortabel vuurtje en hebben we de wat serieuzere onderwerpen behandeld. Gaandeweg werd ook de stoelendans ingezet omdat de campingstoeltjes een voor een de geest gaven en het vuur in gingen.

Op zondag zijn we met z'n allen in 1 Valk gestapt en weer op de plas gaan dobberen, waarbij we erachter kwamen dat de eilanden van Vinkeveen niet alleen boven, maar ook onder water liggen. Aan 't eind van 't weekend hebben we ons boeltje gepakt om weer met de vakbondsbus naar huis te gaan. Samenvattend was het een leuk en nuttig weekend en kunnen we d'r weer een jaar tegenaan. Volgend jaar zeker weer!

Jelle Joustra

Schelvispekeluitje

Op dinsdag 1 november 2011 begaven zo'n 15 Bolkers zich naar Vlaardingen. Aldaar bevindt zich distilleerderij H. Van Toor, de welkbekende maker van Schelvispekel. Na om half 8 uit Delft te vertrekken kwamen we een klein halfuur later aan in een donker en druilerig Vlaardingen. De distilleerderij bevindt zich goed verscholen in een onopvallend pand 10 minuten lopen vanaf het station.

We worden binnengelaten door Leo Fontijne, de huidige eigenaar en enige werknemer van Van Toor. De distilleerderij bestaat uit een kleine loodsachtige ruimte vol vaten, flessen, kruiken, ketels, zakken, buizen, en andere ondefinieerbare maar ongetwijfeld uiterst essentiële benodigdheden. Leo begint de rondleiding met een korte geschiedenis. Hij heeft het bedrijf niet zo lang geleden overgenomen van de vorige eigenaar (een Van Toor) ondanks dat diezelfde vorige eigenaar hem dit sterk afraadde. Gelukkig zette Fontijne door en kon hij zijn levenslange passie voor het distilleren voortzetten in het produceren van onder andere Schelvispekel. Om de algemene bekendheid en populariteit van Schelvispekel nog maar even te onderstrepen, dient vooral het volgende filmpje bekeken te worden: http://youtu.be/9MAez6oC5F4?t=5m11s

In 2008 heeft Van Toor het predicaat Hofleverancier ontvangen, iets dat redelijk bijzonder is voor een eenmansbedrijf. Om dit te vieren is er een speciale Vintage Schelvispekel gemaakt, van 15 jaar op eiken vaten gerijpte brandewijn, verkocht in een houten kistje met twee glaasjes. Naast de geschiedenis van Schelvispekel verhaalt hij over het ontstaan van cognac (waar Nederland een belangrijke rol in heeft gespeeld), over hoe slijterijen 'pisnijdig' worden van drankfabrikanten die precies 14,5% alcohol in hun drank hebben waardoor deze in de supermarkt verkocht kan worden, over hoe weinig hij te zeggen heeft over de uiteindelijke prijs ("Daar ben ik heel eerlijk in") en over zijn vorige werk bij Unilever.

In een grote distilleerketel op de eerste verdieping worden onder andere sinaasappelschillen verwerkt totdat alleen de etherische oliën overblijven. Er staan ook grote zakken vol kruiden waarmee het voor Schelvispekel benodigde kruidenmengsel wordt gemaakt. De samenstelling hiervan is nooit exact hetzelfde aangezien alles met de hand wordt gedaan. Zo verteld Fontijne over kaneel en hoe de algemeen verkochte kaneel eigenlijk helemaal geen kaneel is. Sinds kort gaat er wel echte kaneel in de Schelvispekel, waardoor de drank een donkerdere kleur krijgt en de vroeger toegevoegde kleurstof overbodig is geworden. Deze zakken met kruiden laat hij vervolgens geruime tijd trekken in grote kruiken. De Schelvispekel wordt

hierna nog gefilterd, iets dat vroeger overigens niet gebeurde en verklaart dat in zeer oude flessen onderin een laagje kruidendrab te vinden is.

In de vloer van de begane grond bevinden zich enkele luiken. Nadat Leo één van deze luiken heeft geopend kijken we met z'n allen in een gigantische dijktank gevuld met 9.000 liter Schelvispekel. Een andere tank zit vol met alcohol, waarvan zo'n 20.000 liter per jaar wordt geleverd. Op de begane grond bevindt zich verder een vulmachine, een doppenmachine, een etiketteermachine en een dozen-dicht-tape machine. Leo Fontijne doet dan ook echt alles zelf, en helemaal in zijn eentje. Het vullen van flessen gaat dan met een snelheid van ongeveer 300 flessen per uur. Waarbij hij wel de opmerking maakte dat áls er iets mis gaat, het ook echt goed mis gaat.

Na de rondleiding en uitleg over de productie van Schelvispekel gaan we naar buiten om één deur verderop een proeflokaal binnen te gaan. We beginnen met de originele en bij iedereen bekende Schelvispekel. Echter wel in unieke (want geen twee dezelfde) in China gefabriceerde Schelvispekel glaasjes. (Waar overigens een doosje vol van mee naar Delft is gegaan.) Hierna hebben we geproefd van de speciale Vintage schelvispekel, die een duidelijk andere smaak heeft gekregen na het 15 jaar rijpen. Achtereenvolgens (en tegelijkertijd) kwamen nog de bruidstranen (met echte stukjes bladgoud), kaneellikeur en moutwijnjenever langs.

Op de terugweg richting het station lopen we nog langs de VN 92, de oplettende lezer weet uiteraard waar dit schip op afgebeeld is… Om vervolgens met tasjes vol souvenirs in de trein terug naar Delft te stappen. Een zeer geslaagde excursie.

Jeppe Bijker

Doe de botterslag!

Tijdens de Slag in de Rondte is er een weblog bijgehouden vanaf Trui. Hierbij een aantal berichten van het blog. Het complete blog is te lezen op http://botterslag.blogspot.com/

Zaterdag 29 oktober
10.05 uur

En we zijn gestart!

Maandag 31 oktober
14.37 uur
BZ B

Ook met de zelfgekluste riemen is roeien maar 10 min leuk...

Maandag 31 oktober
15.40 uur
Bijna 9 punten

Dit jaar dankzij Hugo wel een bijboot. Kan ie lekker zelf naar Schier roeien.

PS. Groetjes aan Jip

Dinsdag 1 november
12.19 uur
Terschellingerwad

Kromme Balg naar de Noord Meep. De vraag van de dag: eerst naar Vlieland of eerst naar Terschelling...

Woensdag 2 november
2.45 uur
SG2a/SG4

Met het laatste beetje wind naar een stukkie verder dan het begin van het schuitengat gezeild. Daar een tijstop tot de kentering daarna het Schuitengat overgeroeid in 35 min. Nu weer voor anker, wachten tot de stroom weer kentert en we naar Vlieland kunnen zeilen.

Donderdag 3 november
2:44 uur
Harlingen

Finish met alle punten! Moe en voldaan aan de schelvispekel.

Uit het logboek van Trui

Eerstejaars botterweekend, 22-23 oktober 2011

Aanwezig: Emiel, Diede, Bram, Gijs, Nico, Willem-Jan, Niels, Paul,Stefan (schipper) en Matthea.
Organisatie: Emiel, Diede, Gijs, Willem-Jan, Paul en Nico.

Route:
Zaterdag: Trein naar Workum. In Workum de boot op en varen naar Den Oever.
Zondag: Van Den Oever zeilen naar Harlingen. Later met de trein terug naar Delft.

Weer:
Goed tot zeer goed. Overdag 10 tot 13 graden met zon en windkracht 4 a 5.
‘s Nachts 3 graden met ronkende vissersboten en sterrenhemel.

Eten:
- Gebakken vis gemaakt door Stefan.
- Uiensoep afgeblust met Beerenburg gemaakt door Emiel.
- Courgette pannenkoeken met rucola, cashewnootjes en fetakaas gemaakt door Gijs.
- Kaassouflés met veel kaas en weinig paneermeel gemaakt door Bram.
- Gebakken banaan gevuld met chocola gemaakt door Matthea.
- Gebakken eieren met kaas gemaakt door Gijs.
- Pizzabroodjes gebakken in de koekenpan gemaakt door Niels.
- Pasta met mozarella en rare tomaten gemaakt door Paul.
- Pasta met groenten en vlees gemaakt door Nico.
- Yoghurt met slagroom en vruchten gemaakt door Willem-Jan.

Diede heeft geen gerecht gemaakt. FOEI!

De treinreis terug:
- Harlingerhaven -> Leeuwarden
- Leeuwarden -> Zwolle (Amersfoort lag eruit)
- Zwolle -> Deventer (3x zolang stilgestaan)
- Deventer -> Arnhem
- Arnhem -> Utrecht
- Utrecht -> Rotterdam (vertraagd door goederentrein uit Amersfoort)
- Rotterdam -> Delft

Bij de olielamp: Hugo Schuitemaker

In dit hoekje interviewt Marie-Louise botteraars die veel voor Trui doen of hebben gedaan. Voor deze eerste keer is zij, met olielampje, op bezoek gegaan bij Hugo Schuitemaker, onder andere schipper en oud kluscom.

Hoe ben je bij de botter betrokken geraakt?
Hugo had voordat hij naar Delft kwam al eerder van botters gehoord. “Voor ik ging studeren zat ik bij de scouting waar ik al kennis heb gemaakt met platbodems. Ooit heb ik zelfs geprobeerd een model bottertje te maken, wat hopeloos mislukte.”
In de OWee is hij dan ook komen kijken op Trui. “Ik ben lid geworden in 2001, of toch 2000, in ieder geval kwam ik de eerste avond op de botter waar wat prominente Harpyia mensen zaten die er toen nog waren. Ik voelde me er compleet niet thuis. Later in de week ben ik nog eens langs gegaan en een avond met Walter, Stevie en Arjen doorgebracht. Deze combinatie was zo absurd dat als dit kon, ik er ook wel zou kunnen gedijen.”

Hoe ben je kluscom geworden?
In zijn 2e jaar is Hugo kluscom geworden. “Ik ben door Marijn gevraagd, zoals het hoort in de keuken.” In die tijd heeft hij voornamelijk leiding gehad over reguliere klussen. Zijn eerste klus was de kaarplaten vervangen. “Deze waren een stel half verrotte multiplex platen, ik heb er toen grenen van gemaakt met een mes-groefverbinding waarbij de buitenzijde dikker is.” Hugo heeft in die tijd samen met Marijn de antenne van de marifoon in de mast geplaatst, hij heeft het huidige rookkapje gemaakt en de vlonders binnen wit geschilderd in plaats van bruin.

Hoe kwam je erbij om schipper te worden?
“Na de KMT wou ik zo snel mogelijk in de opleiding, ik wou zo veel mogelijk kunnen met die boot. De opleiding was toen nog een rotzooitje met veel maten in de opleiding. Ik wou gelijk goed opvallen door veel te varen.” Stilletjes in zijn achterhoofd zag Hugo zichzelf als schipper de boot varen.

Wat vindt je zo leuk aan varen op Trui?
Hugo vindt het heerlijk te varen op Trui. “Het formaat is superfijn om mee te toeren met een man of zes. Ik vind het ook heerlijk om staand te kunnen varen. Bij een jacht moet je altijd zitten aan het roer, dat voelt niet fijn. Staan is lekker, vooral met je voeten net onder de waterlijn. Dan slingeren je voeten eigenlijk contra van de rest van je lichaam.” Maar er zijn ook andere dingen aan Trui zeer aantrekkelijk.

“Vanaf de schipperskooi kan je precies kijken naar het gat in het zittertje. Hier zit een donkere plek bij die lijkt op een figuurtje. Ooit zagen ik en Walter hier de vuile slet Maria in, je weet hoe dat gaat. Het figuurtje is nog steeds zichtbaar en is nog steeds een goede herinnering.”

Als wat voor een schipper zie jij jezelf?
“Dat is een moeilijke vraag, inmiddels ben ik een ouwe lul, misschien wel chagrijnig.” Hugo ziet zichzelf niet als een snelle zeiler, “dat kunnen andere schippers veel beter”. Hij heeft wel veel ervaring op de Waddenzee en ziet zichzelf als een goede opleidings-schipper. “Ik heb veel structuur in de opleiding proberen te krijgen. Volgens mij is het nu veel beter. ” Toch is opleidingsvaren niet heel makkelijk, “je krijgt soms kromme tenen van de irritaties. Je gaat dingen veel moeilijker inschatten terwijl het makkelijk is.”

Wat is het leukste wat je ooit gedaan hebt met Trui?
“De afgelopen Slag in de rondte!” Is voor Hugo toch wel stipt op nummer 1. Dit kwam het meeste doordat hij een goed lopend team aan boord had dat goed samenwerkte. “Hierdoor kon je de verdienstelijke dingen van een schipper doen, de strategie en navigatie. Ik hoefde niet constant op mensen te letten of alles leuk en veilig ging.” Aldus Hugo.
Maar ook Denemarken 5 jaar terug heeft een blijvende impressie op Hugo gemaakt. “Toen we bij het Kieler kanaal de laatste sluis doorkwamen varen was er een hele

andere wereld. Het was alsof we een nieuw werelddeel aan het ontdekken waren. Bij de eerste vis werd dan ook gelijk met het thuisfront gebeld wat de soort zou kunnen zijn."

Wat zou je nog willen doen met trui?
Er zijn nog twee dingen op het verlanglijstje van Hugo. Nu hij de smaak te pakken heeft met de Slag in de rondte wil hij graag ook deze wedstrijd op de Waddenzee tegen andere botterachtige platbodems varen. Daarnaast wil hij graag nog een keer naar Helgoland zeilen met Trui.

Heeft Trui ook een rol gehad in je huidige carrière?
Trui heeft voor Hugo een grote rol gehad in zijn huidige werk. "Door Trui loop ik nu gemakkelijk over allerlei vissersboten."
De studie van Hugo liep niet heel vlot. Er is een tijd geweest dat hij veel aan de bar hing en weinig studie deed. Hij had toen geen idee waar het heen moest gaan. "Misschien kwam dit een beetje door Trui, maar toen ik schipper werd gaf dit toch weer een positief zelfbeeld." Uiteindelijk heeft Hugo weer moed gevat en is geswitcht van studie en fotografie gaan doen. Trui heeft hem als visserschip ook geïnspireerd voor zijn afstudeerproject, Zeeliefhebbers. "Zonder de botter weet ik niet hoe het zou zijn geweest, het was een soort houvast voor me en tegelijk een reden van mijn ranzigheid."

Hoe zie je de toekomst?
"Nu ik naar Amsterdam ga verhuizen ga ik vast 4x per jaar koffie uitdelen." Hugo is nog niet klaar met schipperen op Trui, hij wil zeker nog wel 5 jaar doorvaren. Vooral de visserijdagen en de Slag in de rondte wil hij blijven varen en af en toe een zomerweek en een weekendje. Hij schat wel in dat het minder zal gaan worden. "Als ik ga varen wil ik wel een doel voor mezelf, bijvoorbeeld het opleiden van nieuwe mensen."

Wat is jou gouden tip aan botteraars?
Er zijn eigenlijk twee tips die Hugo wilt meegeven, allereerst: "Je kan extra lol toevoegen als je jezelf ziet in een groter geheel in de kennisoverdracht." Daarnaast heeft Hugo een tip voor alle botteraars in de opleiding: "Stel je eigen mijlpalen en streef daarnaar, kijk niet te veel naar hoe je het doet ten opzichte van anderen."

Wie zou ik hierna kunnen interviewen?
"Ik denk dat het wel leuk is als je James interviewt, die vaart al jaren veel mee. Hij huurt ook vaak een zomerweek."

Algemene Informatie Stichting tot Behoud van de BU130

Trui is een 13,44 meter lange eikenhouten visbotter uit 1875. Het schip wordt in de vaart gehouden door de Stichting tot het behoud van de BU130. De doelstelling van deze stichting is om het schip, in een authentieke staat, te behouden voor de toekomst. Deze doelstelling wordt verwezenlijkt door het schip te verhuren. Dankzij de opbrengsten van deze verhuur en met geld uit fondsen, giften en sponsoring kunnen we het schip onderhouden.

Het varen

Van begin maart tot 1 mei:

- Weekenden of weken voor de mensen die meeklussen of op andere wijze meehelpen. Om het jaar is Trui in die periode niet op het IJsselmeer te vinden, maar bijvoorbeeld in Zeeland. Het accent ligt in deze periode op de opleiding van maten en schippers.

Van 1 mei tot begin oktober:

- Elk weekend wordt er gevaren met groepen die de boot inclusief schipper en maat huren.
- Gedurende de zomervakantie wordt het schip voor volledige weken verhuurd.

Van begin oktober tot begin december:

- Tijdens de stichtingsweekenden, bij temperaturen lager dan 10 graden, varen alleen nog de echte mannen en vrouwen en is Trui vaak helemaal alleen op het IJsselmeer. Het accent ligt hier op een loeiende kachel, truien en warme chocolade melk met slagroom.

Contact

Stichting tot behoud van de BU130

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	info@bu130.nl
website:	www.bu130.nl
giro:	3030194
KvK :	S 145242

Bestuur

Voorzitter:	
Emiel Klifman	06-27486063
Secretaris:	
Jasper Dijt	06-47987308
Penningmeester:	
Wouter Verbeek	06-50964543
Commisaris Onderhoud:	
Eduard van Iersel	06-49850145

De opleiding
Om met het schip te kunnen varen zijn altijd minimaal een schipper en een maat nodig. Omdat een schipper over een grote hoeveelheid kennis en ervaring dient te beschikken, is het opleiden van schippers en maten zeer belangrijk voor het voortbestaan van Trui. Het huidige opleidingssysteem Dogma II kent drie klassen: Starter, Maat In Opleiding (MIO) en Schipper In Opleiding (SIO), waarbij in elke klasse de kennis en vaardigheid toeneemt, om maat of schipper te worden op Trui.

Het onderhoud
Ieder jaar ligt Trui 's winters in de Oude Haven in Rotterdam en begin februari ligt de botter een week lang op de helling van Koningspoort aan de Oude Haven. Van half december tot eind februari zijn er klusweekenden in Delft op De Bolk of aan boord in Rotterdam. In de kerstvakantie onderhouden we op De Bolk al het losse houtwerk. Ook repareren en tanen we dan de zeilen. Door zoveel mogelijk van dit onderhoud zelf te doen blijft ook op dit gebied kennis en kunde bewaard.

De Huurprijzen

Activiteit	Studentenprijs
1 dag	€210
Weekend (2 dagen)	€350
3 dagen	€425
4 dagen	€500
5 dagen	€575
6 dagen	€650
Week (7 dagen)	€725
Inschrijfweekend (*)	€12,50
Bikkelweekend (*)	€7,50
SIO's (*)	€5,00

(*) per persoon per dag

Om voor de studentenprijs in aanmerking te komen, moet de meerderheid van de bemanning, exclusief schipper en maat, uit studenten/scholieren bestaan.

Geen student meer? Vraag dan de prijs op bij de secretaris van de Stichting.

Algemene Informatie Vereniging Vrienden van Trui

De Vereniging Vrienden van Trui (VVT) is een vereniging die als hoofdtaak de promotie van de botter BU130 heeft en zich een grote betrokkenheid tussen haar leden en de botter tot doel stelt. VVT is opgericht in maart 2002 en onder haar verantwoordelijkheid vallen onder meer: het uitgeven van de Bulletalie, het onderhouden van contacten met sponsoren en het aanleveren en verkopen van promotiemateriaal. Voor vragen of opmerkingen aangaande de vereniging of het lidmaatschap kunt u altijd contact met ons opnemen.

Contributie
Contributie wordt jaarlijks geheven in de maand oktober. De contributie bedraagt voor studenten 7,50 euro en voor niet-studenten 15 euro per kalenderjaar.

Lid worden
Uitsluitend schriftelijk of per e-mail en bij voorkeur met een aanmeldingsformulier dat u kan verkrijgen door contact op te nemen met de vereniging.

Beëindigen van het lidmaatschap
Beëindiging van het lidmaatschap dient schriftelijk of per e-mail te geschieden.

Adreswijzigingen
Adreswijzigingen bij voorkeur schriftelijk of per e-mail sturen aan VVT.

Contact

Vereniging Vrienden van Trui

adres:	Coenderstraat 1 2613 SM Delft
email:	vvt@bu130.nl
giro:	9356042
KvK :	27.25.14.40

Bestuur

Voorzitter:
Roy de Bokx

Ssecretaris
Martijn Nijënstein

Penningmeester:
Roy de Bokx

Commisaris Bulletalie en Activiteiten:
Marieke van der Tuin

Opkomend Tij

28-29 november	Trui naar Rotterdam
3-4 december	Klusweekend: Uitruimen Trui
10-11 december	Klusweekend: Motorklussen
17-18 december	Klusweekend: Krabben
2-6 januari	Soosklusweek
5 januari	Nieuwjaarsborrel
7-8 januari	Klusweekend: Zeilen repareren+tanen
14-15 januari	Klusweekend: Krabben
21-22 januari	Klusweekend: Krabben
28-29 januari	Klusweekend: Krabben
4-5 februari	Klusweekend: Voorbereidingen hellingweek
6-12 februari	Hellingweek
15 februari	Deadline aanleveren stukjes Bulletalie
18-19 februari	Klusweekend: Afronden
25-26 februari	Klusweekend: Inruimen

Vereniging Vrienden van Trui
Coenderstraat 1 2613SM Delft

Port Betaald

Bulletalie Jaargang 17 nr 3 November 2011